

Η ψευδής ιστορία με τον Αλεξάντερ Φλέμινγκ και τον Ουίνστον Τσόρτσιλ – Από το facebook της συναδέλφισσας Αναστασίας Αναστασίου

Τη συναδέλφισσα **Αναστασία Αναστασίου** από την Πάτρα πιθανώς τη γνωρίζετε οι περισσότεροι, καθώς έχει διατελέσει επί σειρά ετών μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και συνεχίζει μέχρι σήμερα.

Η αγαπητή συναδέλφισσα πάντοτε επιδεικνύει ζήλο στις δράσεις του Συλλόγου μας, με ιδιαίτερη κλίση στις πολιτιστικές εκδηλώσεις, αφού συμμετέχει ανελλιπώς στις εκδρομές μας, ενώ βέβαια δε χάνει ευκαιρία να μας παρασύρει με το χορό, το κέφι και τη χαρούμενη διάθεσή της!

Η Αναστασία δεν είναι το ίδιο ενεργή βέβαια στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αλλά όταν το κάνει, πάντοτε υπάρχει λόγος και οι αναρτήσεις της είναι ενδιαφέρουσες!

Επειδή λοιπόν οι διάφοροι «αστικοί μύθοι» και οι θεωρίες συνωμοσίας ευδοκιμούν και αναπαράγονται με μεγάλη ευκολία – ιδιαίτερος την εποχή του διαδικτύου – είναι ενδιαφέρον και χρήσιμο να γνωρίζουμε και την... αντίθετη άποψη. Με μία πρόσφατη ανάρτησή της λοιπόν η συναδέλφισσα ανατρέπει μία αληθοφανή ιστορία με εξαιρετικό ενδιαφέρον, που αφορά την υποτιθέμενη ιδιαίτερη σχέση δύο επιφανών ανδρών, του Ουίνστον Τσόρτσιλ και του Αλεξάντερ Φλέμινγκ.

Η ιστορία που συνδέει τον γνωστό ερευνητή Αλεξάντερ Φλέμινγκ με τον Άγγλο πολιτικό Ουίνστον Τσόρτσιλ κυκλοφορεί εδώ και

αρκετά χρόνια στο διαδίκτυο και είναι ψευδής.

Ο ισχυρισμός που αναπαράγεται στα προαναφερθέντα άρθρα είναι πως ο πατέρας του Φλέμινγκ έσωσε τη ζωή ενός αγοριού το οποίο αποδείχτηκε πως ήταν ο νεαρός Ουίνστον Τσώρτσιλ. Ως ένδειξη ευγνωμοσύνης λοιπόν ο πατέρας του Τσώρτσιλ προσφέρθηκε να δώσει στον γιο του Φλέμινγκ, τον γνωστό ερευνητή Αλεξάντερ Φλέμινγκ ο οποίος αργότερα ανακάλυψε τη πενικιλίνη, το ίδιο επίπεδο εκπαίδευσης που λάμβανε ο γιος του. Το κείμενο των εξεταζόμενων δημοσιευμάτων συγκεκριμένα αναφέρει τα εξής:

Κάποτε ένας φτωχός Σκωτσέζος αγρότης, ενώ καλλιεργούσε το χωράφι του, άκουσε τη φωνή ενός παιδιού που κλαίγοντας ζητούσε βοήθεια...

Αμέσως παράτησε τα εργαλεία του κι έτρεξε προς το μέρος ενός βούρκου, απ' όπου προέρχονταν οι φωνές. Τι να δει; Ένα τρομοκρατημένο αγόρι, βυθισμένο κιόλας μέχρι τη μέση στη λάσπη, πάλευε μάταια να ελευθερωθεί ουρλιάζοντας. Χωρίς αργοπορία ο αγρότης έσωσε το αγόρι, που σίγουρα θα πέθαινε αργά και βασανιστικά...

Την επομένη, μια φανταχτερή άμαξα με δύο άλογα σταμάτησε μπροστά από την αγροικία του. Κατέβηκε ένας καλοντυμένος ευγενής κύριος, που του συστήθηκε ως ο πατέρας του αγοριού που είχε σώσει ο αγρότης..

– **Θα ήθελα να σας ανταμείψω για την πράξη σας,** είπε ο κύριος. **Σώσατε τη ζωή του γιου μου..!**

– **Όχι, δεν είναι δυνατόν να πληρωθώ για ότι έκανα,** απάντησε ο Σκωτσέζος αγρότης, απορρίπτοντας την προσφορά.

Την ίδια στιγμή, στην πόρτα του χαμόσπιτου εμφανίστηκε ο γιός του αγρότη...

– **Αυτός είναι ο γιός σας;** Ρώτησε ο καλοντυμένος κύριος.

– **Μάλιστα,** απάντησε με υπερηφάνεια ο αγρότης.

– **Θα κάνουμε μια συμφωνία. Αφήστε με να προσφέρω στο γιο**

σας το ίδιο επίπεδο μόρφωσης που απολαμβάνει ο δικός μου. Αν ο μικρός μοιάζει στον πατέρα του τότε, χωρίς αμφιβολία, μεγαλώνοντας θα γίνει κάτι για το οποίο και οι δυο μας θα υπερηφανευόμαστε.

Έτσι κι έγινε..!

Ο γιος του αγρότη παρακολούθησε τα καλύτερα σχολεία και αποφοίτησε από τη φημισμένη ιατρική σχολή του νοσοκομείου της Αγίας Μαρίας στο Λονδίνο.

Έπειτα από την αποφοίτηση του, ανακάλυψε την **πενικιλίνη**. Το όνομα του **Αλεξάντερ Φλέμινγκ**.

Ο γιος του ευγενούς κυρίου, που σώθηκε από το βούρκο, χτυπήθηκε από βαριά πνευμονία μετά από χρόνια.

Ο μόνος τρόπος να σωθεί ήταν τότε η πενικιλίνη..!!!!!!

Ποιο ήταν το όνομα εκείνου του ευγενούς κυρίου; **Λόρδος Ράντολφ Τσώρτσιλ**. Το όνομα του γιού του; Σερ **Ουίνστον Τσώρτσιλ**.

Πώς τα φέρνει καμιά φορά η ζωή. Ο αμόρφωτος αγρότης, πατέρας του **πατέρα της πενικιλίνης**, έσωσε τη ζωή ενός παιδιού, που, μεγαλώνοντας, θα κυβερνούσε τη Μεγάλη Βρετανία και θα ονομαζόταν, διεθνώς, «**Πατέρας της Νίκης**» του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Η έμπρακτη ευγνωμοσύνη του Λόρδου Ράντολφ Τσώρτσιλ άνοιξε το δρόμο στη δημιουργία του Φλέμινγκ, που ανακάλυψε την πενικιλίνη, που θα έσωζε – για δεύτερη φορά – τη ζωή του γιου του Ουίνστον Τσώρτσιλ.

Μια θαυμαστή ιστορία δυο διάσημων προσωπικοτήτων, που – κι επειδή ήταν διάσημοι – έγινε γνωστή.

Πραγματικά, ο φτωχός Σκωτσέζος αγρότης έκανε ένα καλό με αγνότητα καρδιάς, χωρίς υπολογισμό, γιατί πίστευε απλά στη δύναμή του. Και το καλό αυτό πήγε ανυπολόγιστα μακριά....

Βασικό πρόβλημα με την ιστορία που αναπαράγεται είναι πως ούτε στη βιογραφία του Τσώρτσιλ ούτε σε αυτή του Φλέμινγκ υπάρχει η οποιαδήποτε αναφορά ή νύξη σε συνάντηση των δυο αντρών σε μικρή ηλικία ούτε πως ο Τσώρτσιλ κινδύνευσε να πνιγεί σε κτήμα της Σκωτίας.

Επιπλέον ο Φλέμινγκ δεν έφυγε ως παιδί απ' την οικογενειακή φάρμα επειδή ήθελε να γίνει γιατρός. Συγκεκριμένα μετακόμισε στα 14 στο Λονδίνο όπου ο μεγαλύτερος αδερφός του σπούδαζε Ιατρική. Ο ίδιος σπούδασε στη Βασιλική Πολυτεχνική Σχολή, ενώ αφού πήρε το πτυχίο του, και μετά από παραίνεση του αδερφού του, εργάστηκε ως υπάλληλος σε ναυτιλιακή εταιρία για μερικά χρόνια. Αργότερα μπήκε στον στρατό της Σκωτία κατά το πόλεμο του Boer και μετά από όλη αυτή τη διαδρομή αποφάσισε να δοκιμάσει την ιατρική σχολή και πάλι μετά από παραίνεση του αδερφού του. Οι σπουδές του μάλιστα χρηματοδοτήθηκαν εν μέρει από κληρονομιά 250 λιρών που έλαβε από έναν θείο του, όχι από δωρεά του Ράντολφ Τσώρτσιλ.

Όσον αφορά την ιστορία με τη πνευμονία, πρόκειται για περιστατικό το οποίο έλαβε χώρα το 1943. Η αγωγή που έλαβε ήταν σουλφαδιαζίνη και συνεχής παρακολούθηση από εξειδικευμένο προσωπικό υπό την επίβλεψη των Sir Charles Wilson, Dr Geoffrey Marshall, Lionel Whitby και Robert Dre. Επομένως ο Φλέμινγκ δεν ήταν παρών ούτε τον συμβουλευτήκαν όταν ο Τσώρτσιλ διαγνώστηκε με πνευμονία, ενώ το φάρμακο που χρησιμοποιήθηκε για να τον βοηθήσει δεν ήταν η πενικιλίνη.

Εν κατακλείδι τα διαθέσιμα στοιχεία δε συνηγορούν υπέρ του ισχυρισμού ότι οι δυο άντρες γνωρίστηκαν σε μικρή ηλικία ούτε πως ο πατέρας του Τσώρτσιλ ευθύνεται για την εκπαίδευση που έλαβε ο Αλεξάντερ Φλέμινγκ. Οι αναφορές που γίνονται στα σχετικά άρθρα λοιπόν δε στηρίζονται σε αξιόπιστες πηγές και έρχονται σε αντίθεση με τις βιογραφίες των πρωταγωνιστών.